

rettigheder, deriblandt Skattefrihed, har det været i fuld Tiltro til, at der altid hos Befolkningen vilde være den rette sunde Sans til at tage de passende Hensyn.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte overordentlig meget, hvori jeg kunde være fuldkomment enig med ham, men der var dog et Par enkelte Punkter, hvor jeg finder det nødvendigt at tage et udtrykkeligt Forbehold lige over for ham. Der var for det første dette, at det ærede Medlem opfattede Hartkornsskatterne som en Grundbyrde og i saa Henseende henviste til, hvad der er sket ved Hartkornsudjævningen i 1850. Jeg maa tilstaa, at jeg aldrig har kunnet tilegne mig den Opfattelse, at en Skat skulde kunne siges at være en Grundbyrde eller burde behandles i Lighed med en Grundbyrde. For mig stiller det sig saaledes, at en Skat er og bliver en Skat, hvor gammel den saa end bliver, og naar der i 1850 blev ydet Erstatning i Anledning af Udjævningen af Hartkornet, maa man ikke glemme, at Forholdet da var det, at en stor Del af Landets Jorder havde en lavere Skat end de øvrige ifølge udtrykkelig anerkendt og ofte udtrykkelig udtalt Skattefrihed. Det var da rimeligt, at man ved Udjævningen gav en Erstatning, men derved er det paa ingen Maade blevet anerkendt, at Hartkornsskatten, navnlig Hartkornsskatter i Almindelighed, skulde være at anse som Grundbyrder, eller, som man ogsaa undertiden har kaldt det, Prioriteter eller Renter af Prioriteter. Det er en Opfattelse, som jeg for mit Vedkommende maa gøre Indsigelse imod; jeg tror ikke, at den deles af Flertallet her i Tinget, og jeg tror heller ikke, at den har været delt af Flertallet i Skattekommissionen. Heller ikke tror jeg, at Flertallet i Skattekommissionen har ladet sig eller Flertallet her i Tinget vil lade sig lede af det særlige Hensyn til Landbrugets vanskelige Forhold som Grund til hele den Skatte-reform, hvormed vi nu have at gøre. Landbrugets vanskelige Forhold er det, som har givet Stødet til, at Skattereformen er sat i Bevægelse, det er det, som har givet Anledning dertil, men Grunden dertil ligger efter vor Mening deri, at Landbrugets Beskatning har været uretfærdig og uligelig i Forhold til Beskatningen af andre Erhverv her i Landet. Imidlertid har denne Uoverensstemmelse jo i Virkeligheden og i Praksis slet ingen Betydning, thi naar begge Betragtninger lede til det samme Resultat, er alting skönt og godt. Jeg har kun fundet det rigtigt her at for-

vare mig imod, at jeg skulde dele den Opfattelse af disse Punkter, som det ærede Medlem har. Jeg har ikke saaledes som det ærede Medlem nogen som helst Betænelighed ved noget som helst Punkt i noget som helst af de 4 Lovforslag. Jeg har haft Betæneligheder og Skrupler paa forskellige Punkter, men efter at jeg ved en Overvejelse af alle 4 Forslag i For-ening og i deres indbyrdes Sammenhæng er kommen til en Erkendelse af, at der ved disse 4 Lovforslags Vedtagelse opnaas et ganske overordentligt Gode i den Retning, som jeg mener det er rigtigt at arbejde henimod, ere dermed mine Betæneligheder gaaede til Bunds og forsvundne og komme ikke mere igen.

Det synes, som om det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) har det noget anderledes i den Henseende. Han har ogsaa haft Betæneligheder ganske ligesom jeg og ganske ligesom mange andre, men han har dem endnu, og han trykke og pine de saaledes, at han absolut maa frem med dem. Forleden under Finanslovbehandlingen glædede det mig meget at høre det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtale sig om sit Partis Stilling til Skatte-reformen. Han sagde, at der havde været Betæneligheder, og at der var bragte Ofre, men efter at disse Ofre vare bragte, var Sagen nu i Orden, saa vilde man staa fast og ikke komme tilbage paa det gamle. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Skive langt fra indtog denne forstandige og korrekte Holdning. De Udtalelser, som vi hørte fra det ærede Medlem, mindede mig ganske om hele den Politik, dette Parti har ført i de 5 Rigsdagssamlinger, som ere forløbne, siden Vælgerne toge Ledelsen fra dem. Grundakkorden gennem deres Politik har stadig været den: Ja, naar blot vi havde Ledelsen, skulde vi gøre det meget bedre. Det kan ogsaa udtrykkes paa den Maade, paa hvilken vistnok netop det ærede Medlem for Skive en Gang i en tidligere Samling udtrykte det: A sejer jen te. Ja, jeg kan ikke tale jydsk, men Meningen er god nok, og vi vide jo allesammen, hvilken Svækkelse denne Politik fra de Herrers Side har været lige over for den Politik, som vi have ønsket at føre. Vi vide jo allesammen, at naar som helst der var en eller anden Sag, f. Eks. Skatte-reformen, som det ikke lykkedes os at føre igennem, saa hed det stadig væk fra den Side: Ja, det er, fordi de ingenting du til, vi skulde gøre det meget bedre, naar bare det var os, der havde Ledelsen. Nu kunde jeg ønske at vide, om disse Udtalelser fra